

8

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*„Uniklo něco z ohlášek?
Nezoufej, je tu Tomášek!“*

I. Kepáková

Úvodní slovo

Hymnem Ave maris stella již více než tisíc let zdraví církev Marii, Matku Boží, a oslovuje ji „Hvězdo mořská“. Lidský život je putováním. K jakému cíli? Jak k tomuto cíli nalezneme cestu? Je to, jako kdybychom na plavbě po často temném a rozbouřeném moři vzhlíželi ke hvězdám, aby nám ukazovaly cestu. Pravými souhvězdími našeho života jsou lidé, kteří dokázali správně žít, jsou nám světly, zářícími nadějí. Světlo samotné je jistě Ježíš Kristus, slunce, které vyšlo nad všemi temnotami dějin. Abychom k tomuto světlu

dospěli, potřebujeme i nám blízka světla – osoby, které světlo čerpají z jeho světla a mohou tak poskytnout orientaci našemu putování. Kdo z lidí by mohl být více hvězdou naděje než Maria – ta, která svým „ano“ otevřela samotnému Bohu dveře do tohoto světa; ta, který se stala živou archou úmluvy, v níž Bůh přijal tělo a stal se jedním z nás, a „přebýval“ mezi námi?

Proto se k ní obracíme: Hvězdo mořská, sviť nám a veď nás v našem putování! Ukazuj nám cestu do jeho království!

Benedikt XVI.

v encyklice Spe salvi (o křesťanské naději)

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• Připomínáme, že každý všední den (od pondělí do pátku) v 6.30 hodin probíhá v našem kostele **společná modlitba ranních chval**. Breviáře jsou k dispozici v kostele. Připojte se k denní modlitbě církve!

• Prosíme, aby zpozdilí farníci (tzn. ti, kteří z nejrůznějších důvodů přijdou na mši pozdě), zaujímali místa v kostele tak, aby už nerušili ty, kteří přišli včas. Jinými slovy řečeno: Pokud jsem přišel pozdě, je to můj problém a tentokrát tedy nebudu sedět vpředu, nýbrž musím zůstat tam, kde je první volné místo. K tomu připomínáme, že lavičky před oltářem jsou určeny rodičům s malými dětmi, nikoli pozdě příchozím. Děkujeme za vzájemnou ohleduplnost!

• **Farní pout' na Vranov** se uskuteční v tradičním termínu **ve čtvrtek 8. května 2008**. Sraz pěších poutníků bude v Útěchově na konečné autobusu v 9:30 (tj. tam co vždy). Pro ty, kteří nemohou ujít trasu pěšky, je možnost přijet autobusem. Odjezd autobusu je naplánován na 11:00 od Janáčkova divadla od restaurace Bohéma (tj. tam co vždy). Mše svatá začne přibližně ve 12 hodin, ostatní podrobnosti budou zveřejněny v ohláškách. Srdečně zveme všechny farníky!

• **Od pátku 2. května do soboty 10. května 2008** bude v kostele vždy po skončení mše svaté probíhat **svatodušní nověna** s komunitou Emmanuel.

• O slavnosti Seslání Ducha svatého 11. května 2008 bude při mši svaté v 9.00 hodin zpívat Schola brněnské mládeže pod vedením Štěpána Policera.

• **V neděli 25. května 2008 při mši svaté v 9.00 hodin udělí našim biřmovancům brněnský biskup Mons. Vojtěch Církle svátost biřmování.** Upozornujeme v této souvislosti, že část kostela bude při této mši svaté vyhrazena pro biřmovance a jejich kmotry, i na to, že lze očekávat větší účast věřících a delší čas bohoslužby. Zejména rodičům s malými dětmi doporučujeme, aby tentokrát dali přednost účasti na jiné mši svaté.

• **Ve dnech 18. – 20. 7. 2008 se na Velehradě uskuteční setkání české a slovenské mládeže** (jako symbolická možnost účasti na Světových dnech mládeže v Sydney s papežem Benediktem XVI.). Předběžně se očekává účast cca 10.000 mladých lidí ve věku od 14 let. K podpoře tohoto setkání se koná v ČR veřejná sbírka s názvem „Mozaika 2008“. Jedná se o prodej kartiček znázorňujících mozaiku, která symbolizuje společenství všech křesťanů. Zakoupením kartičky v ceně 50 Kč (v sakristii) máte možnost podpořit zdar celé iniciativy. Samozřejmě prosíme též o vaši modlitbu!

• Arcibiskupství pražské s politováním sděluje, že nemůže v žádném případě doporučit, aby kdokoli podpořil svým finančním příspěvkem činnost tzv. Nadačního fondu Matky Terezy. Uvedený fond užívá jméno Matky Terezy bez souhlasu společenství Misionářek lásky (sester Matky Terezy). Jeho zakladatelé žijí v USA, nejsou k dispozici žádné informace o jejich věrohodnosti ani o hospodaření s prostředky fondu. Pražské arcibiskupství nepovažuje tuto instituci za důvěryhodnou!

Informace z diecéze

• **Katolická charismatická konference 2008 opět v Brně.** Letošní 19. ročník katolické charismatické konference se uskuteční v termínu 9. – 13. 7. 2008 opět v moravské metropoli. Hlavní program se bude konat v moderním pavilonu F na brněnském výstavišti BVV. Záštitu nad konferencí převzal brněnský biskup Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle, který program zahájí mší svatou v katedrále, a rovněž hejtman Jihomoravského kraje Ing. Stanislav Juránek.

Mottem letošní konference je desátý verš čtvrté kapitoly Janova evangelia: „*Kdybys znala Boží dar?*“ (Jan 4,10) Podrobné informace k organizaci a programu, včetně elektronické přihlášky se nacházejí na adrese www.cho.cz nebo si je lze vyžádat vždy večer na tel. čísle 777 087 736.

Rozhovor

s Markem Orkem Váchou

Máte možnost na Bigy potkávat a učit řadu dospívajících. Jaké jsou jejich starosti a touhy a v čem se liší od předchozích generací?

Přiznávám, že s mladou generací ztrácím kontakt, nevím. Když jsem nastoupil na Bigy, všichni studenti mi spontánně a bezprostředně tykali, dnes mi studenti stejně tak spontánně a bezprostředně vykají, propast let se prohlubuje. Navíc díky různým jiným úvazkům jsem přestal mít čas na společné aktivity ve volném čase. Přitom při výuce náboženství jsou nejdůležitější právě ty mimohodinové a nejlépe mimoškolní chvíle. Nevím, jací jsou dnešní mladí, učím je stále, moje přednášky jsou teď podobné házení kamenů do vody.

Vidíte jistě děti především pozitivně. Přesto – nakolik je na nich vidět, v jakém prostředí vyrůstají?

Připadá mi fascinující, že jsou přirozeně dobří, přestože rodinné prostředí v mnoha případech je právě opačné. Mají ostřejší smysl pro pravdu a lež než my, ještě neznají kompromisy, a když nejsou pod náboženským tlakem (což u nás na Bigy díky mimořádně citlivému přístupu spirituála P. Konzubla nejsou), jsou spontánně zbožní a možná intenzivněji než my si kladou otázky po smyslu věcí.

Centrum pro rodinu pořádá pro děti přednášky o pubertě. Na jedné přednášce bylo velmi dobrými přednášejícími řečeno, že je jejich přísná katolická (křesťanská) výchova nevybavila do světa mladých – nebyli pro své vrstevníky „dost dobří“. Jak to vidíte vy?

To, že nejsem pro vrstevníky „dost dobrý“, je možná veliké pozitivum a myslím, že cílem výchovy není vybavit dítě do světa mladých, cílem výchovy je vychovat řádného či slušného člověka. To, že se správně vychované dítě od určitého typu svých vrstevníků liší, není ostuda, nýbrž životní nutnost.

Je i dnes důležitá poslušnost? V jakém smyslu a jakým způsobem ji děti učit?

Mám dojem, že liberální výchova dětí, alespoň ta, jak jsem ji měl možnost poznat ve Francii a v Belgii, v zásadě příliš nefunguje. Je sice velmi hezké, že s čtyřletým dítětem zacházím jako s dospělým, ptám se ho na jeho názory a na to, co by chtělo a nechtělo, ovšem pokud dítě není zvyklé na sebekázeň, není naučené si něco odepřít a nemá pevnou vůli, odnese si tento povahový rys do dospělosti a svou sebestřednost bude v průběhu dalšího života tvořivě rozvíjet.

Měl jste možnost potkat na svých cestách i dospívající mládež z jiných zemí? V čem se liší a v čem je stejná?

Ti středoškoláci ze západní Evropy, které znám, toho neví zdaleka tolik jako naši, naši studenti mají daleko širší záběr.

Na straně druhé se v západní Evropě mnohem častěji než u nás píše eseje a středoškoláci jsou trénováni v tom, aby dokázali zaujmout samostatné stanovisko. Je alarmující, že mi naši studenti říkají „raději písemku než eseje“. Nějaký text si přečíst a naučit se ho, to dovedou znamenitě. Formulace vlastních stanovisek jde o poznání obtížněji.

Jste přírodovědec a zároveň věřící. Musíte svou víru někdy vysvětlovat kolegům, kteří vidí vznik světa jinak? A naopak, musíte v církevních kruzích někdy obhajovat svůj přírodovědecký postoj?

Nejsem přírodovědec a zároveň věřící, jsem jeden, jsem to pořád já. Kolegové z různých kruhů, vědeckých i církevních, mohou mít různé vidění věcí, ti i oni vidí správně, jen z různých úhlů. V jejich školách jim ovšem neřekli, že existují i jiné úhly pohledu, které nemusí být nesprávné, jsou jen jiné. Tři vrcholy lidského vzepětí – věda, umění a mystika – nasvěcují tutéž skutečnost ze tří různých stran. Není svět vědy a svět víry, svět je jeden.

Jaké vaše nejhezčí vzpomínky se vážou k farnosti sv. Tomáše?

Začal jsem ministrovat ve svých pěti letech, v roce 1971. Rázovité postavy mého dětství, dávno zmizelé. Přísný pan Košík, paní Blažková v lavici vpředu, pan Duroň s čepičkou, pan Čurda, bratři Noskovi, vytáhlý profesor Nedoma, otec Novák, staříčkový pan děkan Kulhánek, chorál s panem Vrabcem uprostřed, ministrantští vedoucí a kamarádi, které odvál

čas, neznámo kam. Pamatuji, když začali ministrovat bratři Drobní a další dnes již ikonické osobnosti svatého Tomáše.

Chtěl byste ještě něco dodat nebo vzkázat čtenářům Tomáška?

Lodivodovi bych chtěl jen připomenout, že v termínu 27. 7. – 5. 8. je tábor a že s ním samozřejmě počítáme.

Děkuji za rozhovor

Jarka Cýrusová

Zamyšlení

Ubíhající čas s sebou bere prošlé dny jako kapky vody splynulé v potok. Čím člověku přibývá let, může pociťovat určité osamění, obzvláště lidé z generací, které již pomalu odchází. Někdy takový člověk zůstane bez vrstevníků a lidí, kteří by měli v paměti jeho dětství, mládí, životní příběh zjasnělý nyní už jen ve vzpomínkách, které není s kým sdílet. Jak velkou útěchou může být v té chvíli připomínka skutečnosti, že přece někdo zná každý náš krok, každý náš dech, všechny naše radosti i starosti. Náš nebeský Otec dobře ví o životním příběhu každého z nás od počátku stvoření, je v něm s námi a prosvěcuje svým světlem cestu, kterou nás chce vést. Nechť toto světlo naděje je neochvějnou radostí ve všem, co prožíváme.

Jarka Cýrusová

Slovo nemocným

Každý člověk touží po tom, aby byl šťastný. Prožívání štěstí je záležitostí srdce. Nezakládá se tedy na tom, zda vlastníme hmotné věci. Jistě je příjemné, když určité věci máme, ale to ještě není zárukou našeho štěstí. Na mnoha bohatých lidech vidíme, že mají mnoho majetku, mohou si pořídit všechno, co chtějí, ale přesto nejsou šťastní. Čím víc mají, tím víc touží, aby měli víc, a to je zdrojem jejich nespokojenosti. Na druhé straně vidíme hodně lidí, kteří postrádají hodně pozemských věcí a jsou spokojeni a šťastní, protože žijí v přesvědčení, že žijí ve shodě s Boží vůlí a plní to, co plnit mají. Tito lidé jsou schopní a ochotní rozdávat a šířit svoji spokojenost a štěstí kolem sebe, a i tato skutečnost, že dávají druhým, je pro ně zdrojem štěstí. Čím je člověk schopnější rozdávat štěstí druhým lidem, tím je šťastnější a spokojenější. Tito lidé jsou vždy pohotoví ke službě druhým lidem, využívají příležitost, aby udělali radost, šířili kolem sebe pohodu a spokojenost. Jsou schopní najít důvod k radosti ve všem, s čím se v životě setkají. Oni jsou šťastní, i když ostatní lidé, kteří žijí ve stejných podmínkách, jsou nešťastní a nespokojení.

Každý člověk má v životě nějaké trápení. Mají ho tedy i lidé, kteří jsou šťastní a spokojeni, ale oni jsou schopní prožívat všechno tak, aby to pro ně byl zdroj spokojenosti, a umí ve všem najít kladné prvky. I na ně občas dolehne strach z budoucnosti

a nebo jakákoliv bolest. Snaží se následovat Krista tím, že přinášejí svoje trápení jako obět'. Největší hodnotu má jejich úsilí, aby zůstali stále šťastní, i když na ně doléhá trápení. Příčinou jejich trvalého úsilí je důvěra, že je Bůh má stále rád, že se na něj mohou spolehnout, že je nikdy nezkłame. Tato důvěra jim pomáhá dívat se realisticky na každou bolest, na každé trápení i na smrt blízkých a nebo vlastní. Tito lidé jsou vždy ochotní přijmout to, co je v jejich životě nevyhnutelné, čeho se nemohou zbavit. Takových událostí je v každém lidském životě mnoho. Vždy budou v životě člověka věci, které mu budou chybět, ale musíme se učit být šťastní i bez nich. Naše štěstí není závislé na tom, že nám nic nechybí, ale na tom, že správně využíváme to, co máme k dispozici, a toho je vždycky dost. My se musíme snažit být šťastní a spokojení, protože bez našeho úsilí nedostaneme nic zadarmo.

otec J. Šik

Liturgický sloupek

Přinášení darů a modlitba nad dary

Bohoslužba oběti začíná přinášením darů. Aby církevní obec mohla konat to, co stanovil Ježíš při poslední večeři na svou památku, je potřeba, aby byly k dispozici chléb, víno a voda. Původně se chleba a víno k oběti braly z darů, které přinášeli věřící pro kněze a chudé, nyní se obětiny – chléb a víno – přináší v malém průvodu k oltáři a jiné dary, zpravidla peněžní,

se dávají ve formě sbírky. K darům se počítá i stipendium, peněžní obnos, který dávají věřící knězi, aby spojil jejich určitou prosbu se mší svatou. **Kdo věnuje své dary k bohoslužbě, prokazuje tak viditelně svou ochotu odevzdat se při bohoslužbě s Kristem Otcí a sloužit bratřím a sestřím.** K přinášení darů (k obětnímu průvodu) jsou v kancionálu v mešních písničkách zvláštní sloky, které tuto naši ochotu proklamují: „*Přijmi, Bože, dary s laskavostí, jež ti církev podává, každý z nás ti srdce s ochotností v službu věrnou oddává. S dary země, tebou stvořenými, jak to Syn tvůj stanovil, s chlebem, vínem naši víru přijmi, k obnovení našich sil.*“ (Píseň č. 518).

Zpěv k průvodu by měl končit, když jsou dary položeny na oltář, neboť bude následovat **děkuvzdání nad dary**, kterému bychom měli soustředěně naslouchat: „*Požehnaný jsi, Hospodine, Bože celého světa, z tvé štědrosti jsme přijali chléb, který ti přinášíme. Je to plod země a plod lidské práce a stane se nám chlebem věčného života.*“ To abychom mohli připojit naše zvolání: „*Požehnaný jsi, Bože, navěky.*“ Do vína v kalichu přidá kněz trochu vody a říká: „*Jako se tato voda spojuje s vínem, tak at' jsme spojeni s božstvím věčného Slova, které je spojeno s našim lidstvím.*“ Kněz pak přednáší děkuvzdání i nad kalichem s vínem. Je škoda, když jsou tato slova, plná vděčnosti a víry, překryta slokou písně, která se k této modlitbě nad dary nijak nevztahuje.

Po tomto chvalozpěvu se kněz skloní a potichu prosí: „*S duší pokornou a se*

srdcem zkroušeným prosíme, Bože, abys nás přijal, at' se dnes před tebou staneme obětí, která se ti zalíbí.“ Je dobře, že tato slova v našem kostele slyšíme aspoň občas nahlas (při mši sv. bez varhan), vždyť je to i naše modlitba, i my máme přijít před Boha Otce v duchu pokory a kajcnosti.

Následuje obřad **mytí rukou**. Jedná se spíše o symbolické očišťování, doprovázené prosbou kněze: *„Smyj ze mě, Bože, mou nepravost a očist' mě od hříchu.*“ Přípravu darů zakončí kněz výzvou k lidu: *„Modlete se, bratři a sestry, aby se má i vaše oběť zalíbila Bohu Otci všemohoucímu.*“ Na to odpovídáme: *„At' ji přijme ke své slávě a k spáse světa.*“

Poslední částí přípravného úkonu ke slavení eucharistie je krátká **modlitba nad dary**, která shrnuje přípravnou část bohoslužby oběti: *„Bože, ty přijímáš naše dary a činíš s námi slavnou výměnu: my ti přinášíme, cos nám daroval, a ty nám dás sám sebe. Prosíme o to skrze Krista našeho Pána.*“ (modlitba z 20. neděle v mezidobí). Tato modlitba už předjímá to, co bude následovat: eucharistickou modlitbu.

A. Svoboda

Pohádka

Marek a Jana se dívají na televizi. Na obrazovce je vidět skupinka slonů. Podařilo se dokonce natočit, jak jedna slonice porodila slůně. Ale mládě se nedokázalo postavit (normálně se slůnata do půl hodiny po porodu zvednou). Ale tohle mělo přední nohy stále zohnuté a nemohlo chodit, jen

se tak posouvalo. Maminka slonice stále nadzvedávala své slůně chobotem, aby se zvedlo ze země. Americký vědec, který to všechno natáčel, nedával slůněti velkou šanci na přežití. Všichni sloni šli k vodě, ale maminka zůstávala se svým slůnětem na parném slunci a chobotem mu pomáhala, aby se taky dosunulo k vodě. Druhého dne čekalo na filmaře velké překvapení. Slůně se zvedlo na nohy a pomalinku opatrně šlo k vodě. Maminka slonice radostně troubila a i ostatní sloni se shromáždili kolem mláděte a dávali najevo svou radost. Taky Jana s Markem byli rádi, že všechno dobře dopadlo.

Klaply dveře. Maminka se vrací. Pracuje na dětské psychiatrii. Prohrábne Markovi vlasy a Janičku pohladí po tváři. Pak si smutně vzdychne: *„Představte si, že devět dětí zůstalo na oddělení. Rodiče si je nevzali ani na velikonoční svátky. Jedna maminka donesla bonboniéru – at' ji předám – nechtěla svou dcerku ani vidět.*“ Jana a Marek mlčí a v hlavě se jim míhá sloní máma a opuštěné děti v nemocnici. Pak se Jana nakloní k Markovi a pošeptá mu do ucha: *„Dneska večer se za ně pomodlíme, jo?“ „Za ty slony?“* škádlí ji Marek. Jana obrátí oči v sloup a ťuká si na čelo. Pak se snaží zaťukat na hlavu i Markovi a ten jí to vrací. Maminka slyší smích a nakoukne do pokoje. Usmívá se, ale pak si zase vzdychne. Každé dítě by mělo mít někoho, kdo by mu občas z legrace zaťukal na čelo a pozvedával ho chobotem.

Marie Sojka Veselá

Pro bystré hlavy

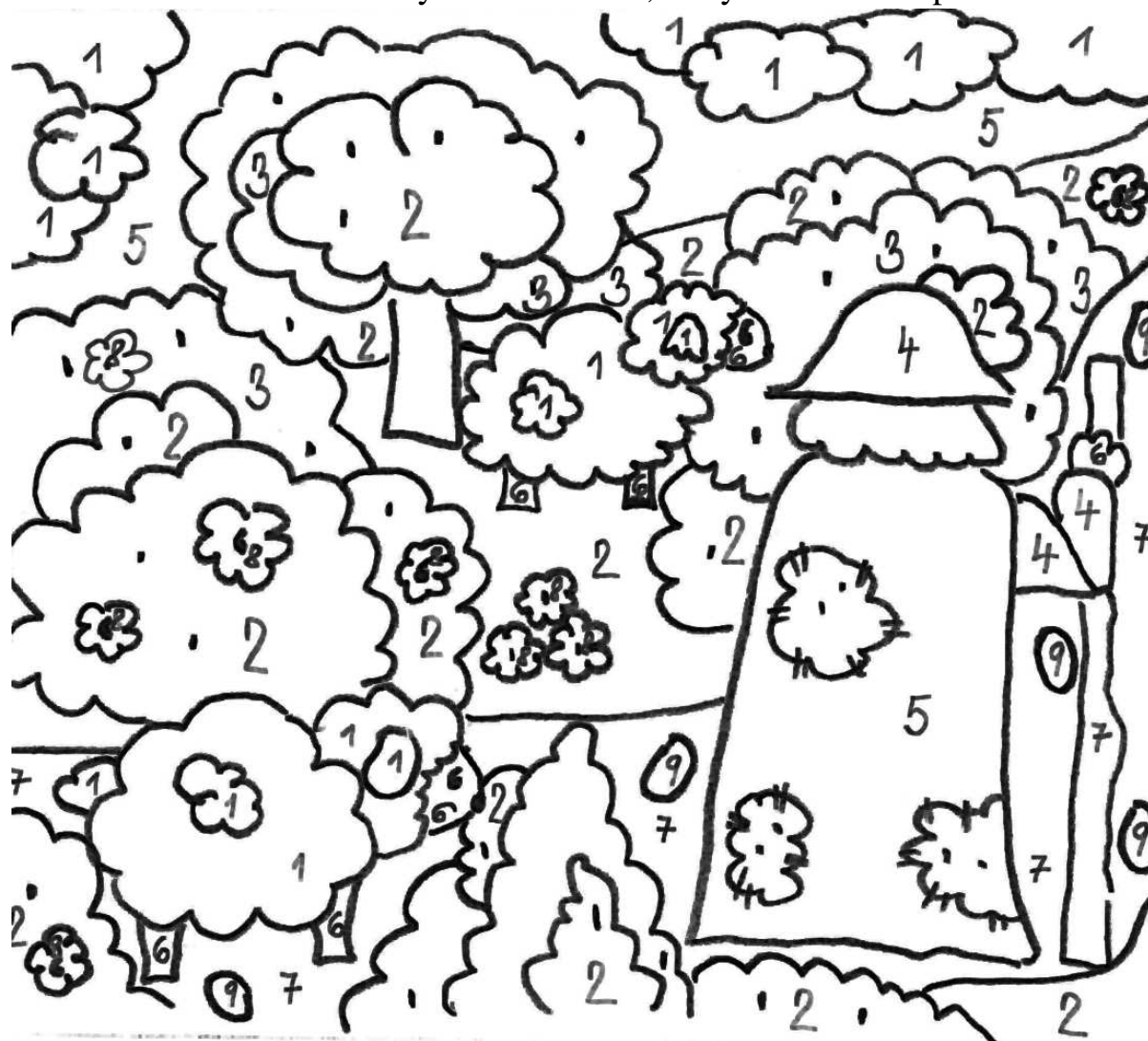

Milé bystré hlavy,

čtvrtá neděle velikonoční, kterou jsme prožili minulý týden, je něčím zvláštní. Víte, jak se jmenuje? Pokud ne, zkuste rozluštit následující šifru:

NEADĚBLECDODDBREÉHFOPGASHTÝIŘEJ

Malí i velcí si mohou dle čísel vybarvit obrázek, který Vám také napoví.

1 – bílá, 2 – světle zelená, 3 – tmavě zelená, 4 – černá, 5 – modrá, 6 – oranžová, 7 – hnědá, 8 – růžová, 9 – šedá.

Klára Kengi Koukalová